

V. Akademiske Grader.

a. Promotioner i 1924—25.

1. *Æresdoktorpromotion*: I Henhold til en det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet ved kgl. Resolution af 5. December 1924 meddelt Bemyndigelse konfererede Fakultetet 17. s. M. Polarforskeren og Forfatteren *Knud Rasmussen* den filosofiske Doktorgrad ved Æresdiplom uden foregaaende Disputats. Fakultetets Indstilling af 25. November 1924, der indeholdt en udførlig Omtale af de store Fortjenester, Knud Rasmussen har indlagt sig ved at tage Initiativet til og paa udmærket Maade lede en Række Ekspeditioner, som har været til stor Gavn for Videnskaben og i betydelig Grad har bidraget til den danske arktiske Forsknings ansete Stilling, indsendtes 3. December s. A. med Konsistoriums Tilslutning til Undervisningsministeriet. (J. Nr. 370/24).

2. *Anerkendelse af islandsk Doktorgrad*. Ved kgl. Resolution af 15. Juli 1925 tilstodes der Bibliotekar ved det kgl. Bibliotek *Sigfus Bløndal*, der af Universitetet i Reykjavik var udnævnt til Æresdoktor i Filosofi de til Graden som Doctor philosophiæ her i Landet knyttede Rettigheder. Dr. Bløndals Andragende om den nævnte Anerkendelse, som var anbefalet af det filosofiske Fakultet, indsendtes med Konsistoriums Indstilling af 15. Juni 1925 til Ministeriet. (J. Nr. 211/25).

3. *Almindelige Promotioner*. I Aaret 1924—25 har 21 ordinære Promotioner fundet Sted, idet der er tildelt 1 den juridiske, 15 den medicinske og 5 den filosofiske Doktorgrad.

Mag. art. *Svend Ranulf* (Magisterkonferens i Filosofi Oktober 1922) forsvarede den 11. September 1924 sin for den filosofiske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Der eleatische Satz vom Widerspruch«. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne A. B. Drachmann og V. Kuhr, af Tilhørerne Professor H. Høffding, Bibliotekar Dr. phil. H. Ræder og Adjunkt H. Frisch. Graden meddelt den 15. Sept. 1924.

Adjunkt, Cand. mag. *Niels Nielsen* (Skoleembedseksamen i Naturhistorie og Geografi Juni 1917) forsvarede den 9. September 1924 sin for den filosofiske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Studier over Jærnproduktionen i Jylland med nogle Bemærkninger om Jærnudvin-

dingens Udviklingsgang«. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne Chr. Blinkenberg og M. Vahl, af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 22. Sept. 1924.

Cand. med. & chir. *Johannes Erik Holst* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Januar 1919) forsvarede den 25. September 1924 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Undersøgelser over lette Glykosurier med særligt Henblik paa Forløb og Prognose«. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne K. Faber og Chr. Lunds-gaard, af Tilhørerne Dr. med. Hagedorn og Overlæge, Dr. med. Jacobsen. Graden meddelt den 30. Sept. 1924.

Fuldmægtig i Indenrigsministeriet, Cand. jur. *Poul Alfred Andersen* (Juridisk Embedseksamen Juni 1916) forsvarede den 21. Oktober 1924 sin for den juridiske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Ugyldige Forvaltningsakter. Bidrag til Forvaltningsrettens almindelige Del«. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne P. J. Jørgensen og K. Berlin, af Tilhørerne Departementschef Martensen-Larsen og Amts-assessor Smith, Haderslev. Graden meddelt den 4. Novbr. 1924.

Cand. jur. *Jens Himmelstrup* (Juridisk Embedseksamen Juni 1915) forsvarede den 30. Oktober 1924 sin for den filosofiske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Søren Kirkegaards Opfattelse af Sokrates. En Studie i dansk Filosofis Historie.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne V. Kuhr og F. Brandt, af Tilhørerne Professor Ed. Geismar. Graden meddelt den 17. Novbr. 1924.

Cand. med. & chir. *Otto Carl Aagaard* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Juni 1909) forsvarede den 6. November 1924 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Les vaisseaux lymphatiques du coeur chez l'homme et chez quelques mammifères«. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne F. C. C. Hansen og A. Lendorf, af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 21. Novbr. 1924.

Reservelæge *Viggo Henrik Herman Schmidt* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Januar 1913) forsvarede den 18. December 1924 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Hæmatologiske Undersøgelser ved nogle Infektionstilstande i Svælget«. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne C. E. Bloch og V. Bie, af Tilhørerne Overlæge, Dr. med. E. Meulengracht. Graden meddelt den 23. Decbr. 1924.

Cand. med. & chir. *Erling Dahl-Iversen* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Juni 1919) forsvarede den 8. Januar 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Etude expérimentale de l'influence de la cholécystectomie sur les voies biliaires et la sécrétion gastrique«. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne Th. Rovsing og L. S. Fridericia, af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 16. Jan. 1925.

Cand. med. & chir. *Erik Karl Bondo* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Juni 1915) forsvarede den 19. Februar 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Om Colibakterien, dennes Betydning som Indikatorbakterie paa fækal Forurening af Vand samt dens Paavisning ved den hygiejniske Vandundersøgelse.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne L. S. Fridericia og Oluf Thomsen, af Tilhørerne Professor Orla Jensen. Graden meddelt den 28. Febr. 1925.

Reservelæge *Mogens Harald Nielsen Norn* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Januar 1916) forsvarede den 26. Februar 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Experimentelle og analytiske Undersøgelser over nogle Sider af Kaliums Forhold i Organismen.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne J. C. Bock og V. Henriques, af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 12. Marts 1925.

Cand. med. & chir. *Niels Gerhard Carl Albert Vilhelm Wiltrup* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Juni 1913) forsvarede den 5. Februar 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Undersøgelser over Elasticitetsforholdene i subcutis.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne V. Bie og Aug. Wimmer, af Tilhørerne Dr. med. Warburg, Dr. med. Helweg, Professor J. Lindhard og Dr. med. Jansen. Graden meddelt den 13. Marts 1925.

Overlæge *Ivar Brink Eliassen* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Januar 1910) forsvarede den 12. Marts 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Experimentelle Undersøgelser over Skeletmuskulaturens Følsomhed overfor elektriske Irritamenter med særligt Henblik paa den kvantitative Elektrodiagnostik.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne V. Henriques og Aug. Wimmer, af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 27. Marts 1925.

Reservelæge *Erik Worm Begtrup* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Januar 1913) forsvarede den 19. Marts 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Om nogle Organers antigene Virkninger ved Injektion paa Kaniner.« Paa Embeds Vegne opponerede Professor Oluf Thomsen og Dr. phil. Walbum, af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 2. April 1925.

Reservelæge *Paul Johan Stephan Reiter* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Januar 1919) forsvarede den 7. April 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Nogle Undersøgelser over Sukkerstofskiftet ved Psykoser.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne Aug. Wimmer og Chr. Lundsgaard, af Tilhørerne Reservelæge, Dr. med. Jens Chr. Smith. Graden meddelt den 27. April 1925.

Mag. scient. *Hakon Ragnar Gisiko Spärck* (Magisterkonferens i Naturhistorie i April 1919) forsvarede den 26. Marts 1925 sin for den

filosofiske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Undersøgelser over Østersens (*ostrea edulis*) Biologi i Limfjorden særlig med Henblik paa Temperaturens Indflydelse paa Kønsskiftet.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne Ad. S. Jensen og Aug. Krogh, af Tilhørerne Docent R. H. Stamm og Dr. phil. Blegvad. Graden meddelt den 29. April 1925.

Cand. med. & chir. *Aage Munk Plum* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Juni 1911) forsvarede den 23. April 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Quantitative researches concerning caloric nystagmus.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne Aug. Wimmer og E. Schmiegelow, af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 1. Maj 1925.

Reservelæge *David Hornsyld Bøggild* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Juni 1918) forsvarede den 30. April 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Experimentelle Undersøgelser over Binyrernes Betydning for Blodsukkerregulationen.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne J. C. Bock og Oluf Thomsen, af Tilhørerne Dr. med. J. E. Holst. Graden meddelt den 11. Maj 1925.

Cand. mag. *Carsten Høeg* (Skoleembedseksamen i Klassisk Filologi i Januar 1921) forsvarede den 30. April 1925 sin for den filosofiske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Les Saracatsans. Une tribu nomade grecque. Etude linguistique précédée d'une notice ethnographique.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne Holger Pedersen og K. Sandfield, af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 12. Maj 1925.

Reservelæge *Jens Einar Jensen Rud* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Juni 1917) forsvarede den 28. April 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Blodundersøgelser hos Patienter med cancer colli uteri under Radiumbehandling.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne S. Gammeltoft og Chr. Lundsgaard, af Tilhørerne ingen. Graden meddelt den 14. Maj 1925.

Reservelæge *Paul Oscar Kühnel* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Juni 1917) forsvarede den 7. Maj 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Hæmatologiske Studier i Svangerskabet samt under og igennem et længere Tidsrum efter Fødselen.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne K. Faber og S. A. Gammeltoft, af Tilhørerne Dr. med. H. C. Gram. Graden meddelt den 15. Maj 1925.

Cand. med. & chir. *Eggert Hugo Heiberg Møller* (Lægevidenskabelig Embedseksamen Januar 1919) forsvarede den 4. Juni 1925 sin for den medicinske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Kliniske Undersøgelser over Basalstofskiftet ved Sygdomme i Skjoldbruskkirtlen.« Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne K. Faber og Chr. Lundsgaard, af Tilhørerne Professor J. Lindhard. Graden meddelt den 13. Juni 1925.

b. Forslag om Offentliggørelse af Bedømmelser af Doktorafhandlinger.

(J. Nr. 121/24).

I Konsistoriums Møde den 16. Januar 1924 rejste Professor Dr. Aage Friis Spørgsmaalet om Offentliggørelse af Bedømmelsen af Doktordisputatser. Det besluttedes, at Sagen af Rektor, Administrator og Dekanerne skulde forberedes til eventuel Behandling i den akademiske Lærerforsamling. Efter at Sagen af Dekanerne var blevet gjort til Genstand for Drøftelse i Fakulteterne med Forelæggelse i Lærerforsamlingen for Øje, drøftedes den i Lærerforsamlingens Møde den 10. April 1924, hvor der til dens nærmere Forberedelse til næste Møde nedsattes et Udvalg bestaaende af Rektor, Administrator, Dekanerne samt Professorerne Dr. theol. F. E. Torm og Dr. phil. V. Vedel.

Dette Udvalg afgav til Lærerforsamlingens Møde den 23. Oktober 1924 følgende Betænkning:

»Udvalget (Rektor, Administrator, Professorerne, Dr. F. Torm, Dr. K. Berlin, Dr. Aa. Friis, Dr. Nørlund, Dr. Vald. Vedel og Dr. S. A. Gammeltoft), der blev nedsat i Lærerforsamlingens Møde den 10. April d. A., har delt sig i et Flertal og et Mindretal.

Flertallet (hele Udvalget undtagen Prof. Vedel) finder vel ikke, at der er Træng til en almindelig Offentliggørelse af Bedømmelser, men kan paa den anden Side ikke anse den bestaaende Ordning for tilfredsstillende. Efter denne er det saaledes, at Bedømmelserne nok som Regel hemmeligholdes, men at Fakulteterne dog mener sig berettigede til under særlige Forhold at give Doktorander Adgang til at se den og vel ogsaa til selv at offentliggøre den, uden dog i noget Tilfælde at anerkende en Pligt dertil. Et saadant Mellemstandpunkt lader sig efter Flertallets Opfattelse vanskeligt forsvare og vil heller ikke i Længden være let at opretholde i Praksis. Bliver Offentligheden først klar over, at Hemmeligholdelsen ikke gennemføres strængt, vil Kravene om Adgang til at se Bedømmelserne hurtigt blive saa stærke, at det næppe vil være muligt for et Fakultet i noget Tilfælde at afvise dem.

Efter Flertallets Mening kan Valget derfor i det højeste staa imellem en absolut Gennemførelse af Hemmeligholdelsesprincippet og en Ordning, hvorefter Fakulteterne ikke blot har en Ret til efter Omstændighederne at fravige dette, men ogsaa har en vis Pligt dertil, naar det ønskes af Doktoranderne. Af disse Alternativer vil Flertallet ubetinget anbefale det sidste, der ikke blot stemmer bedst med Nutidens Krav om Offentlighed i den Art Forhold, men sikkert ogsaa i det lange Løb vil vise sig gavnligest for selve Universitetet. En Ordning svarende til dette Alternativ, men betydelig videregaaende er da ogsaa forlængst gennemført i Sverige, hvor det er Reglen, at enhver kan erholde Udskrift af de i Fakultetsprotokollerne indeholdte eller dertil som Bilag fremlagte Vota om akademiske Afhandlinger.

Den fremtidige Ordning bør altsaa efter Flertallets Mening være den, at der vel ligesom hidtil i Almindelighed bliver Tavshedspligt for Fakulteternes Medlemmer med Hensyn til Voteringen, men at denne Tavshedspligt ikke bliver absolut, idet der ikke blot anerkendes en Ret for Fakulteterne til under særlige Omstændigheder i egen Interesse at fravige den, f. Eks. hvor en Doktorand ved Angreb paa Fakultetet gør Fravigelsen berettiget som Selvforsvar, men ogsaa anerkendes en vis Ret for Doktoranderne til paa Forlangende at blive bekendte med og tage Afskrift af Bedømmelserne og til, om de ønsker det, at offentliggøre dem. Sidstnævnte Ret bør dog efter Flertallets Mening kun indrømmes med Begrænsninger. Saaledes bør den for det første kun anerkendes ved forkastede Disputatser. Ved antagne Disputatser er der ikke blot langt mindre Trang til den, idet der gennem den offentlige og mundtlige Forsvarshandling er Adgang til at lære de sagkyndiges Dom om Disputatsen at kende, men den vilde ogsaa her kunne virke praktisk uheldigt, f. Eks. hvis det blev Reglen at lade Bedømmelserne følge som Bilag med Ansøgninger, hvad de paa Grund af den Uensartethed, som nødvendigt klæber ved dem, kun lidet egner sig til. Men dernæst er det et Spørgsmaal om det, der skal gøres tilgængeligt og eventuelt offentliggøres, behøver at være de oprindelige af de enkelte sagkyndige afgivne Vota. Nogle Medlemmer af Flertallet vilde ikke være betænkelige ved at gaa saa vidt, men hele Flertallet er dog enigt om ikke for Tiden at foreslaa noget saadant, men at nøjes med at give Doktoranderne Adgang til et kortere Sammendrag af Voteringen, nærmest af samme Omfang som de nuværende Bedømmelser af Prisaftagelser. Dette Sammendrag bør da altid affattes straks i Forbindelse med selve Bedømmelsen og vil naturligt kunne fremtræde som de sagkyndiges Indstilling til Fakultetet, med hvilken de udførligere Vota kan følge som Bilag. De gældende Regler om Bedømmelse af Disputatser maa i Virkeligheden siges at lægge en saadan Ordning ret nær, idet der ifølge Anordn. af 11. Maj 1921 § 28 altid af det sagkyndige Fakultetsudvalg, som skal nedsættes til at foretage Bedømmelsen, skal gøres Indstilling til Fakultetet, hvem selve Afgørelsen tilkommer, hvilken Indstilling i § 28, 2. Stykke, forudsættes at skulle være en motiveret Indstilling. Da ifølge samme Forskrift i Tilfælde af Uenighed indenfor Udvalget hvert Medlem (eventuelt hver Gruppe af Medlemmer) skal afgive sin særlige Indstilling, vil mulige afvigende Meninger ved Bedømmelsen altid finde fornødent Udtryk i de Aktstykker, som efter Flertallets Forslag skal gøres tilgængelige. Det er iøvrigt ikke Flertallets Tanke, at Sondringen mellem en kortere Indstilling og udførligere Vota som Bilag til den skal være obligatorisk. Der skal være fri Adgang for Bedømmerne til at gøre en Indstilling saa udførlig, som de maatte ønske det, og hvis de foretrækker det, vil de altsaa i Indstillingen kunne optage alt, hvad der efter deres Skøn bør forelægges Fakultetet, men i saa Fald vil selvfølgelig ogsaa det hele Materiale blive tilgængeligt for Doktoranden.

Det under Forhandlingerne i Lærerforsamlingen rejste Spørgsmaal, om det, naar Bedømmelserne gøres tilgængelige for Doktorander, hvis Disputatser forkastes, skal være de paagældende tilladt senere at indlevere de samme Disputatser i omarbejdet Skikkelse, vil Flertallet besvare bekræftende. Navnlig naar det, der gøres tilgængeligt, normalt kun bliver et kortere Sammendrag af Voteringen, finder man ingen Anledning til at afskære Forfatteren fra Genindlevering, idet der dog altid, naar en Disputats indleveres paany, vil kunne tages Hensyn til, hvad den skylder Forfatterens Kendskab til den tidligere Bedømmelse.

Idet Flertallet er af den Mening, at de nye Regler ikke bør fastlaas i nogen Anordning eller ministeriel Bekendtgørelse, men at Universitetet selv bør bevare fuld Raadighed over dem, saa at de frit kan ændres efter gjorte Erfaringer, stiller det følgende

Forslag

til

Beslutning af den akademiske Lærerforsamling.

Den akademiske Lærerforsamling finder det ønskeligt, at der ved Bedømmelsen af Doktordisputatser fremtidig iagttages følgende:

1. Naar et i Henhold til Anordning af 11. Maj 1921 § 28 nedsat Udvalg til Bedømmelse af en Doktordisputats gør Indstilling til Fakultetet, skal denne Indstilling affattes saaledes, at den i givet Tilfælde vil kunne offentliggøres. Den i Anordningen krævede Motivering skal være mindst ligesaa indgaaende som den, der sædvanlig gives i Bedømmelser af Prisaehandlinger, men Indstillingen behøver ikke at optage alt det Materiale, som Udvalget ønsker forelagt Fakultetet som Grundlag for dets Afgørelse, idet den, naar ovennævnte Fordring blot opfyldes, kan formes som et Sammendrag af en udførligere Udtalelse, der vedlægges som Bilag. I Tilfælde af Uenighed indenfor Udvalget gælder hvad der her er bestemt om Indstillingen, om hver af de særlige Indstillinger, som i saa Fald skal afgives.

2. Saalænge ikke endelig Afgørelse om Antagelsen af en Disputats er truffet, har Medlemmerne af det paagældende Fakultet Tavshedspligt med Hensyn til Indleveringen og alt, hvad der vedrører Disputatsens Bedømmelse. Om Bedømmelsen skal med den Begrænsning, som følger af Forsvarshandlingens Offentlighed, ogsaa iagttages Tavshed, efter at Fakultetets Afgørelse er truffet. Dog skal Fakultetet, hvor særlige Forhold, derunder navnlig offentlige Udtalelser af Doktoranden, retfærdiggør et saadant Skridt, kunne beslutte at offentliggøre en af et Bedømmelsesudvalg afgiven Indstilling, og der skal derhos altid paa Forlangende gives den, der har indleveret en Disputats, som er blevet forkastet, Adgang til at gøre sig bekendt med og tage Afskrift af Indstillingen. Saavel Fakultetets Ret til Offentliggørelse som den nysnævnte Adgang for Doktoranden gælder dog kun selve Indstillingen, ikke de mulig med denne følgende Bilag.

3. Enhver Doktordisputats skal indleveres i mindst to Eksemplarer, af hvilke det ene, hvad enten Disputatsen antages eller forkastes, forbliver i vedkommende Fakultets Besiddelse.

Mindretallet (Vedel) mener ikke, Lærerforsamlingen bør gøre Indgreb i det enkelte Fakultets Frihed til selv at bestemme den hensigtsmæssige Behandlingsmaade af Afhandlinger, der indsendes for Erhvervelse af Fakultetets Doktorgrad, og anser det for en rimelig Følge af Forholdenes Forskellighed, naar de enkelte Fakulteter herved ikke paa alle Punkter følger samme Praksis. At give Forfatteren og Offentligheden en almindelig *Ret* til at blive bekendt med de indre Forhandlinger, der gaar forud for Fakultetets Afgørelse angaaende en saadan Doktorafhandling, synes baade principielt urigtigt og betænkeligt i sine Konsekvenser. Fakultetets Dom, som jo dog (ganske abnorme Tilfælde undtagne) bør fastholdes som den endelige, bør derfor ogsaa virke med Vægten af Fakultetets samlede Autoritet; men denne vil i mange Tilfælde let forringes, hvis Brydninger, der er gaaet forud, Modsætninger, der har gjort sig gældende — og saadanne er i det filosofiske Fakultet ikke sjældne — breder sig mer end nødvendigt udover de indviedes Kreds. Der vil desuden altid kun kunne udleveres enkelte Aktstykker (saaledes ogsaa efter Flertalsforslaget, der i høj Grad maa egne sig til at være et »Mellemstandpunkt«), som vil give et ufuldstændigt og ofte vildledende Billede af de Overvejelser, der har ført til Fakultetsbeslutningen; skulde Offentlighedsprincippet føres helt ud, maatte tilsidst alle Forhandlinger og alle Eksamensbedømmelser foregaa for Offentlighedens Øjne. Og navnlig angaaende Emner, som alle almindannede mener at forstaa sig paa og hvor Bedømmelsen for en stor Del maa have en Skøns-karakter vil Offentliggørelsen af ofte divergerende Enkelt-Indstillinger let hidføre vidtløftige Avisdiskussioner, som foruden at beslaglægge de Universitetslæreres Tid, der drages ind i den, paa en skadelig Maade vil trække kollegiale Meningsudvekslinger ud paa Torvet og paa en vis Maade lægge Fakultetets Afgørelse ind under en Overdomstols Kendelse som man ved at fremlægge de indre Forhandlinger kan siges selv at provocere. Det kan være rimeligt, at der gives Forfatteren Lejlighed til at høre de særlig Sagkyndiges Dom over hans Arbejde (men i en saadan mundtlig Form, at den ikke kan offentliggøres) og der kunde maaske være Tale om at ledsage enhver Forkastelse med en kort fælles Motivering) der kan ogsaa gives Tilfælde, hvor man vil finde det fornuftigt at lægge alle Kortene paa Bordet. Men iøvrigt bør — synes det — den store Offentlighed nutildags opdrages til saa megen Autoritetssans og de enkelte Fakultetsmedlemmer til saa megen Resignation, at man acquiescerer ved en Fakultetsafgørelse, hvor der er taget alle Garantier for en retfærdig Afgørelse, og hvor det, naar alt kommer til alt, jo ikke gælder en Mands borgerlige Ære, ikke

engang hans videnskabelige Værdsættelse, men der alene skønnes om, hvor vidt en foreliggende Afhandling bør belønnes af Fakultetet med en Doktorgrad og give ham Ret til eventuel Lærervirksomhed under Fakultetet.«

Ved Afstemningen i Lærerforsamlingen vedtoges det at bevare den bestaaende Ordning med Hensyn til Spørgsmaalet om Offentliggørelse.